

Mutual Mèdica

Assegurança de vellesa i assegurança d'invalidesa

per

J. BALLESCÀ

MOLT s'ha parlat respecte del particular, i com que són diverses les opinions que s'han exposat, vaig a permetre'm donar la meua, amb tot i ésser la més modesta de totes. Entenc jo, que és completament diferent la *invalidesa* de la *vellesa*. Voler involucrar les dues coses en una és enredar la qüestió. Ésser *vell* no vol dir ésser *invàlid*. I com que la nostra Mutual, o sigui la Mutual del nostre Sindicat, ja té establerta l'assegurança d'invalidesa, el problema a resoldre ara, és si s'ha de crear o no, l'assegurança de vellesa, *independent per complet de l'assegurança d'invalidesa*, ja existent. Perquè el metge que està inscrit en el grup o grups d'invalidesa, sempre que per qualsevulla causa i a qualsevol edat s'invalida, després de passats els 30 primers dies, còbra de l'assegurança d'invalidesa, mentre aquesta duri, sigui el temps que sigui.

Per tant, el problema de la *invalidesa* ja el tenim resolt. El que ara hem de resoldre és el de la *vellesa*, perquè, com deia abans, l'ésser *vell* no vol dir ésser *invàlid*. Són molts els vells que es troben amb energies, que en alguns casos semblen inversemblants.

Ara bé, és necessari d'establir l'assegurança de vellesa? A això, dec de manifestar que així com l'assegurança d'invalidesa, l'entenc indispensable l'assegurança de vellesa la crec no indispensable, però sí molt convenient, perquè pot proporcionar al metge quan arribi a tenir anys, un cert repòs que pot contribuir poderosament a passar els últims anys de la seva existència, amb un relatiu benestar, que tan necessari li és, i que tan ben

merescut el té, després de la vida fatigosa inherent a la nostra professió.

Així, doncs, podria establir-se l'assegurança de vellesa, fixant, per exemple, l'edat de 60 anys. En aquesta assegurança podrien haver-hi diverses categories, seccions o grups, 1er., 2on., 3er., etc., els quals podrien anar-se constituint gradualment, el mateix que s'ha fet en els grups d'invalidesa. Als pèrits, correspon el fixar les quantitats a pagar segons l'edat d'aquell qui s'assegurés, així com també, si segons l'edat s'ha de pagar prima d'ingrés, si s'ha de limitar l'edat per ingressar, això és, estudiar tots aquells detalls i condicions de reglamentació de l'assegurança que són indispensables pel seu bon funcionament, per la seva garantia i eficàcia.

El metge inscrit en aquesta assegurança de vellesa, i al corrent de pagament, a l'arribar als 60 anys cobraria la pensió que li correspongués, de cada una de les seccions o grups a que estés inscrit. Però, el fet de cobrar l'esmentada pensió, no hauria de significar que el metge es tingués de retirar necessàriament del seu treball, no. A l'arribar a aquest cas, el metge que fes allò que tingués per convenient. Si solament amb la pensió que li pertoca, o amb aquesta i els seus estalvis, en té prou per viure, i és vol retirar de la vida de treball, que ho faci. Però si es troba encara amb energies i vol continuar treballant del tot, que ho faci també. I si prefereix treballar amb més moderació, seleccionant una part de la seva clientela, o dedicar-se a escriure en llibres professionals el resultat de les seves experiències i exposar les seves doctrines, que ho faci així o